

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 7C/251/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4316211663
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Červenáková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2019:4316211663.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice v konaní pred sudkyňou JUDr. Máriou Červenákovou, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému v 1. rade: I. C., L.. XX.X.XXXX, J. Y. T. XX a v 2. rade: G. C., L.. X.X.XXXX, J. Y. T. XX, o zaplatenie 2834,13 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní v 1. a 2. rade sú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne istinu s príslušenstvom, priznané rozsudkom Okresného súdu Levice zo dňa 2.12.2016 pod č.k. 7C/251/2016-73, ktorý v tejto časti nadobudol právoplatnosť dňa 25.1.2017, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Žalovaní v 1. a 2. rade sú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne 728,76 Eur, úrok 162,45 Eur, úroky z omeškania 1,27 Eur, úrok z omeškania vo výške 5,00% ročne z nezaplatenej istiny 728,76 Eur od 29.4.2016 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,00% ročne z nezaplatených úrokov 162,45 Eur od 29.4.2016 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

III. Žalobcovi sa priznáva nárok voči žalovanému v 1 a 2. rade na náhradu trov konania vo výške 100%, ktorí sú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi žalovaní v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne.

IV. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca v podanej žalobe žiadal, aby súd zaviazal žalovaného v 1. a 2. rade k zaplateniu spoločne a nerozdielne istiny 2834,13 Eur, nezaplatené úroky 162,45 Eur, úroky z omeškania 1,27 Eur, úrok 5 % p.a. z nezaplatenej istiny od 29.4.2016 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. z nezaplatených úrokov od 29.4.2016 do zaplatenia, a náhrade trov konania. V písomnej žalobe uviedol, že dňa 9.10.2014 uzatvoril so žalovaným v 1. a 2. rade Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej žalobca im poskytol peňažné prostriedky vo výške 3000 eur. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaní zaviazali splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom boli žalovaní povinní splatiť do 25.9.2024. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaní porušili svoje zmluvné povinnosti, a preto boli listom zo dňa 28.4.2016 vyzvaní na predčasné splatenie poskytnutého úveru v lehote do 8.5.2016. Napriek výzve nebola pohľadávka žalobcu voči žalovaným do dnešného dňa uhradená. Pohľadávka žalobcu voči žalovaným ku dňu predčasného zosplatnenia (dňa 28.4.2016) predstavuje 3057,85 Eur a pozostáva z istiny poskytnutého úveru vo výške 2834,13 Eur, do dňa zosplatnenia uhradil žalovaný v 1. a 2. rade na istinu sumu 165,87 Eur (poskytnutá suma 3000,00 Eur mínus splátky istiny spolu vo výške 165,87 Eur = 2834,13 Eur), úrokov 162,45 Eur - predstavujú dohodnutý úrok v zmysle Zmluvy, ktorý boli žalovaní v 1. a 2. rade povinní splatiť v rámci

anuitných splátok poskytnutého úveru do predčasného zosplatnenia. Úroková sadzba vo výške 17,90 % p.a. vyplýva zo Zmluvy, úrokov z omeškania 1,27 eur - každá omeškaná dlžná splátka je odo dňa nasledujúceho po jej splatnosti úročená aj úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. Úrok z omeškania bol dohodnutý v Zmluve v zmysle § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka.

2. Okresný súd Levice vo veci vydal platobný rozkaz dňa 2.8.2016 pod č.k. 7C/251/2016-39. Voči platobnému rozkazu v zákonom stanovenej lehote podal žalovaný v 1. a 2. rade odpor. V písomnom odpore uviedli, že nesúhlasia s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatenej istiny 2834,13 Eur od 29.4.2016 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 162,45 Eur od 29.4.2016 do zaplatenia. Zostatok istiny a úroky nie sú správne vypočítané a nesúhlasia s ním. Pohľadávku nevedeli splácať včas a v plnej výške. Požiadali žalobcu o riešenie ich situácie, nebolo im vyhovené. Splácajú pravidelnú mesačnú splátku 54,01 Eur mesačne. Žiadali o umožnenie úhrady pohľadávky v splátkach.

3. Dňa 1.7.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, pričom podľa jeho prechodných ustanovení, a to konkrétne § 470 ods. 1 ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Vzhľadom na uvedené sa počnúc dňom 1.7.2016 aj sporná vec riadi ustanoveniami CSP. Postupujúc podľa § 292 CSP súd po uvedenej zmene právnej úpravy žalovaného ako spotrebiteľa písomne poučil o možnosti zastúpenia a o jeho procesných právach a povinnostiach.

4. Okresný súd Levice rozsudkom zo dňa 2.12.2016 pod č. k. 7C/251/2016-73 uložil žalovanému v 1. a 2. rade povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne 2105,37 Eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2105,37 Eur od 29.4.2016 do zaplatenia a to v splátkach po 50 Eur mesačne, vždy do 25-teho dňa v mesiaci, počínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že sa žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania vo výške 40,44%.

5. Proti tomuto rozsudku v jeho zamietajúcom výroku, v časti povolenia splácať dlh v splátkach a v časti trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý žiadal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmeniť a návrhu v celom rozsahu vyhovieť tak, aby súd zaviazal žalovaných na zaplatenie celej žalovanej sumy a aby neboli žalovaným povolené splátky a priznať jej plnú náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd uznesením zo dňa 31.10.2018 pod č. k. 7Co/405/2017-96 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku, vo výroku o povolení zaplatiť dlh v splátkach, ako aj vo výroku o trovách konania zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení odvolací súd uviedol: „Odvolací súd zaoberajúc sa odvolacou námietkou žalobkyne uvedenou v odvolaní uvádza, že sa nestotožňuje s výkladom súdu prvej inštancie ohľadom ustanovenia § 9 odsek 2 písmeno k) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý v prílohe č. 1 prebral právne záväzné akty Európskej únie, okrem iného Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (Ú.v. EÚ L 133, 22.5.2008). Podľa čl. 10 ods. 2 písm. c) Smernice 2008/48/ES, zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza dĺžku trvania zmluvy. Podľa čl. 22 ods. 1 Smernice 2008/48/ES, keďže táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia, členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí uvádzať celkovú výšku, menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie (v zmluve musí byť zrozumiteľne uvedené, aká je celková výška a mena poskytnutého spotrebiteľského úveru, prípadne strop, do ktorého spotrebiteľ môže opakovane čerpať finančné prostriedky). Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí upravovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Odvolací súd preto dospel k záveru, že podľa eurokonformného výkladu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach, samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky. Pokiaľ toto ustanovenie uvádza pojmy "výška", alebo "počet" či "termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov", je treba za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. V predmetnom konaní nebolo sporné, že zmluva o spotrebiteľskom úvere má všeobecné náležitosti podľa Občianskeho zákonníka.

Sporným nebolo ani to, že vymedzuje celkovú výšku úroku, druh a účel úveru, výšku úrokovej sadzby, výšku mesačnej anuitnej splátky, termín prvej splátky, počet splátok a periodicitu a termín splatnosti splátok, splatnosť úveru, ako aj celkovú čiastku, ktorú je povinný klient zaplatiť. Všetky tieto údaje sú špecifikované v zmluve o úvere zo dňa 09.10.2014. Odvolací súd upriamuje pozornosť súdu prvej inštancie na Rozsudok súdneho dvora (tretia komora) z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15. Z jeho bodu 59 vyplýva, že článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. Na uvedený rozsudok reagovala aj legislatíva SR zákonom z 12. októbra 2017 č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a súčasne sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, a ktorým došlo k zmene ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z.Z. v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 1. mája 2018 slová "termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov" nahrádzajú slovami "frekvenciu splátok". V dôvodovej správe k tomuto zákonu sa uvádza, že vypustenie tejto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnuté so zreteľom na závery vyjadrené v rozsudku C-42/15. Legislatíva tak reagovala na stav, podľa ktorého niektoré súdy vykladali predmetnú vnútroštátnu úpravu nesúladne so smernicou 2008/48/ES. Vyššie uvedené závery konštatoval vo svojich rozhodnutiach aj Najvyšší súd SR a to v uznesení zo dňa 22.02.2018 sp.zn. 3Cdo 146/2017 a zo dňa 17.04.2018 sp. zn. 3Cdo 56/2018. Žalobkyňa napadla odvolaním aj vyhovujúci výrok rozsudku v časti povolenia splácať prisúdený dlh žalovanými v splátkach po 50 eur mesačne z dôvodu, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav pre splnenie podmienok § 232 ods. 3 CSP. Odvolací súd sa stotožnil s odvolaním žalobkyne v tejto časti majúc za to, že súd prvej inštancie nepostupoval v súlade s ust. § 232 ods. 3 CSP pretože na žiadosť žalovaných o povolenie zaplatiť dlh v splátkach nemal preukázané ich osobné a majetkové pomery z ktorých by mohol prijať záver, že ide o taký odôvodnený prípad, pre ktorý by mal určiť lehotu dlhšiu ako je zaplatenie do troch zákonných dní. Odvolací súd má za to, že žalovaní v konaní dôkazné prostriedky o svojej finančnej situácii neprodukovali, a teda objektívne v konaní svoje príjmové a majetkové pomery nepreukázali".

5. Súd na pojednávaní dňa 24.04.2019 podľa § 180 CSP konal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, keď neúčast' na pojednávaní písomne ospravedlnil, súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti. Pojednávanie sa nezúčastnil ani žalovaný v 2. rade, ktorý termín pojednávania zobral na vedomie, jeho neúčast' ospravedlnila žalovaná v 1. rade, ktorá sa pojednávania zúčastnila. Žalovaná v 1. rade uviedla, že so žalovaným v 2. rade sú ochotní uhradiť pohľadávku v celom rozsahu avšak žiadajú aby im bolo povolené ju uhrádzať v splátkach po 50 Eur mesačne. Voči žalobcovi majú dobrú platobnú disciplínu, pohľadávku uhrádzajú v mesačných splátkach po 50 Eur. Poberá invalidný dôchodok 168,40 Eur mesačne, je zamestnaná v chránenom pracovisku, kde poberá mzdu v čistom 440,00 Eur.

6. Na základe prevedeného dokazovania súd zistil tento skutkový a právny stav:

Žalovaní v 1. a 2. rade dňa 9.10.2014 uzatvorili so žalobcom Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Jej predmetom bolo poskytnutie bezúčelového úveru žalovaným vo výške 3000 Eur, s fixnou úrokovou sadzbou do splatnosti 17,9 % p.a. Výška anuitnej splátky bola určená sumou 54,01 Eur, termín splatnosti 1. splátky dňom 27.10.2014, počet anuitných splátok 120, periodicita a termín splatnosti anuitnej splátky bol stanovený mesačne, v 25. deň kalendárneho mesiaca, splatnosť úveru 25.9.2024. Výška RPMN bola uvedená 21,51 %, priemerná RPMN ku dňu podpisu Úverovej zmluvy 16,81 %, celková čiastka, ktorú klient musí zaplatiť (súčet výšky Úveru a celkových nákladov Klienta spojených s Úverom) je uvedená vo výške 6631,20 Eur, úrok z omeškania 5 % p.a. Neoddeliteľnou súčasťou Úverovej zmluvy sa stali Všeobecné obchodné podmienky, Sadzobník, Obchodné podmienky.

7. Z Prehľadu splácania-do predčasného zosplatenia predloženej žalobcom vyplýva, že nezaplatená istina (zostatok úveru), predstavuje 2834,13 Eur, nezaplatené úroky 162,45 Eur, nezaplatené úroky z omeškania 1,27 Eur. Ďalej z neho vyplýva, že do predčasného zosplatenia suma splátky uhradená žalovanými predstavovala 819,63 Eur, pričom na úrok bola započítaná suma 653,76 Eur a na istinu bola započítaná suma 165,87 Eur. Žalobca má za to, že dlžná istina ku dňu zosplatenia predstavuje sumu 2834,13 Eur (poskytnutý úver vo výške 3000 Eur - úhrada na istinu 165,87 Eur).

8. Žalobca vyzval žalovaného v 1. a 2. rade na predčasné splatenie úveru listom zo dňa 28.4.2016, kde súčasne oznámil predčasnú splatnosť celého úveru. Vyzval žalovaných uhradiť celý dlh vo výške 3057,85 Eur s príslušenstvom najneskôr do 8.5.2016, pričom túto výzvu splatnil sumou 30 Eur.

9. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvárania úverovej zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

10. Podľa § 2 citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie podľa písm. a/ spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, podľa písm. b/ veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, podľa písm. d/ zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

11. Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti podľa písm. f/ dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, podľa písmena j/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, podľa písm. k/ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

12. Podľa § 11 cit. zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 b) neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y); písm. d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

13. Podľa § 52 Obč. zák. (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 53 Obč. zák. (v znení účinnom k 9.10.2014) (1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. (4 písm. a/) Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy. (5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

15. Podľa § 54 Obč. zák. (1) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. (2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

16. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Obč. zák. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

17. Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť

poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

18. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. (v znení platnom od 1.2.2013 a v čase vzniku záväzkového vzťahu) výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

19. Žalobca v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom činnosti žalobcu je okrem iného aj poskytovanie úverov.

20. Žalovaní v 1. a 2. rade zmluvu uzatvárali ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzické osoby, ktoré pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonali v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Pri zákonom posudzovaní danej veci súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi zmluvnými stranami na základe zmluvy uzavretej dňa 9.10.2014 je vzťahom občianskoprávnym a je potrebné naň aplikovať ustanovenia tohto zákona. Súd poukazuje i na to, že novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z.z. definitívne normatívne vyriešila (doplnením ust. § 52 ods. 2 Obč. zák.) , že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

21. V danom prípade bola medzi stranami sporu uzatvorená písomná úverová zmluva, platnosť ktorej nebola spochybnená. Pre určenie práv a povinností zmluvných strán je preto potrebné vychádzať predovšetkým z obsahu úverovej zmluvy, vychádzajúc tak zo zásady zmluvnej slobody, ktorá je základnou zásadou nielen obchodného, ale aj občianskeho práva. Táto zmluva upravila práva a povinnosti zmluvných strán vo vzťahu k splácaniu úveru, ale aj ostatných nárokov z úveru vyplývajúcich , najmä úrokov z úveru. Pre určenie práv a povinností zmluvných strán je tak dôležitý obsah uzatvorenej zmluvy, pokiaľ ide o platné dojednanie. Samozrejme, jednotlivé zmluvné podmienky podliehajú z hľadiska ochrany spotrebiteľa kontrole prijateľnosti. Až v prípade, pokiaľ zmluva úpravu neobsahuje, alebo sú jej podmienky neprijateľné, riadia sa práva a povinnosti zmluvných strán ustanoveniami Obchodného, prípadne Občianskeho zákonníka.

22. Či už oznámenie žalobcu, že sa celý úver stal splatný alebo odstúpenie od zmluvy nevylučujú, aby bol dlžník pri omeškaní s vrátením úveru povinný platiť ako úroky z úveru, ktoré predstavujú cenu - odplatu za prenechanie peňažných prostriedkov na ich používanie (nie odplatu podľa § 499 Obch. zák. za dohodnutie záväzku poskytnúť úver), tak aj úroky z omeškania, ktoré sú sankciou za porušenie povinností, t.j. za nezaplatenie dlhu riadne a včas. Zatiaľ čo povinnosť dlžníka zaplatiť veriteľovi zmluvné úroky vzniká zo záväzku v zmluve, povinnosť platiť úroky z omeškania vyplýva bez ďalšieho zo zákona ako dôsledok omeškania so splnením dlhu. Aj keď dlžník nie je v omeškaní s plnením dlhu, môže veriteľ požadovať zmluvné úroky a úroky z omeškania pri omeškaní dlžníka aj pri pôžičke. Dohodnuté úroky a úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky aj v prípade spotrebiteľského vzťahu, a to podľa § 121 odst. 3 Obč. zák.. Majú však iný právny dôvod a veriteľ ich môže požadovať popri sebe. (porov. rozsudky NS ČR z 25. 9. 2003, sp. zn. 33 Odo 518/2003, z 27. 6. 2007, sp. zn. 33 Odo 657/2005, a z 24. 7. 2014, sp. zn. 33 Cdo 1401/2014)

23. Žalobca uzavrel so žalovaným v 1. a 2. rade platne písomnú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, v súlade so zákonom č. 129/2010 Z.z., v zmysle ktorej im boli poskytnuté peňažné prostriedky, úročené pevnou úrokovou ročnou percentuálnou sadzbou, s uvedenou RPMN a priemernou RPMN. Žalovaní zmluvné podmienky spotrebiteľského úveru nedodržali, prestali uhrádzať dohodnuté splátky, dostali sa do omeškania, preto veriteľ vyhlásil celú pohľadávku za splatnú, ktorá skutočnosť žalovaným bola písomne oznámená. Súd v súlade so stanoviskom odvolacieho súdu, keďže sa nejedná o poskytnutý úver bez poplatkov a bezúročný, keďže súd mal preukázané, že zmluva obsahuje všetky zákonom č. 129/2010 Z.z. predpísané kogentné náležitosti, priznal žalobcovi nárok na nesplatenú istinu úveru v zamietajúcej časti t.j. v sume 728,76 Eur (vo vyhovujúcej časti rozsudok OS Levice zo dňa 02.12.2016 pod č.k. 7C/251/2016-73 nadobudol právoplatnosť). Titulom záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere bol žalobcom vyčíslený pevnou sumou dohodnutý ročný úrok z úveru v sume

162,45 Eur a úrok z omeškania v sume 1,27 Eur do zosplatnenia, s vyúčtovaním ktorého nároku žalobcu sa súd stotožnil a i v tejto časti podanej žalobe vyhovel. Spolu s istinou súd priznal žalobcovi i úrok z omeškania v súlade s § 517 Obč. zák. v spojení s § 3 nar. vl. SR č. 87/1995 Z.z. z dlžnej sumy 728,76 Eur a dlžného zmluvného úroku 162.45 Eur odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru do zaplatenia tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

24. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

25. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

26. Na základe ustálenej súdnej praxe je pri úvahe o určení lehoty na splnenie povinnosti alebo pri určení, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach, je nutné vychádzať z konkrétnych okolností prípadu. Súd musí prihliadnúť na osobné a majetkové pomery sporových strán, výšku priznaného plnenia, platobnú schopnosť žalovaného, prejavenu snahu o plnenie záväzku žalovaným, dobu, po ktorej by umožnením vykonania plnenia v splátkach došlo k zaplateniu prisúdenej sumy s tým, aby nepredstavovala neúmerné zvýhodnenie dlžníka na úkor veriteľa (čo zohľadní pri výške splátok a podmienkach ich zročnosti) ako aj to, či povolenie plnenia prisúdenej sumy v splátkach neprímerane nezasiahne do majetkových pomerov veriteľa, pričom súd môže určiť, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Súd teda musí lehotu na plnenie určiť tak, aby jej dĺžka nepoprela samotný účel súdneho konania a v konečnom dôsledku viedla k odstráneniu právnej neistoty medzi sporovými stranami. Záver súdu o splnení podmienok na určenie dlhšej lehoty na vykonanie plnenia ako 3 dni od právoplatnosti rozsudku musí byť vždy náležite odôvodnený.

27. Žalovaný v 1. a 2. rade predložili a označili dôkazy na preukázanie svojich tvrdení o svojej finančnej situácii, keďže zotrvali na tom, že žalovanú pohľadávku môžu uhrádzať len v splátkach po 50 Eur. Žalovaná v 1. rade je poberateľkou invalidného dôchodku vo výške 168,40 Eur, ako i príjmu vo výške 440,00 Eur mesačne z titulu zamestnania sa v chránenom pracovisku. Žalovaný v 2. rade je živnostník, pričom priemerný príjem u neho činí 350,00 Eur. Mesačné výdavky na domácnosť spolu so splátkou úveru žalobcovi 50 Eur, Prvej stavebnej sporiteľni 261 Eur, ako i odvodov do zdravotnej poisťovne a sociálnej poisťovne, vyčísľili na sumu 1 293 Eur. Súd poukazuje na to, že splátka 50 Eur mesačne pri pohľadávke 2 834,13 Eur s príslušenstvom by bola pre žalobcu znevýhodňujúca, keď by žalovaným bolo umožnené dlh splácať viac ako 4 roky (len na istinu). V prípade stanovenia akejkoľvek splátky a to vzhľadom na osobné a majetkové pomery žalovaných, s poukazom na uhradenie istiny bez príslušenstva by trvalo neprímerane dlho, v priebehu ktorého času by narastali úroky z omeškania, čím by sa dlh žalovaných iba navýšil a bolo by to v rozpore s ústavou garantovanou zásadou rovnosti strán sporu, keďže žalobca by ako veriteľ obdržal poskytnuté finančné prostriedky od žalovaných po neúmerne dlhej dobe. Bolo by v rozpore s oprávnenými záujmami žalobcu, ktorý žalovaným poskytol pôžičku - úver a títo ho nesplácali pravidelne, hoci žalobca im ho umožnil splácať v splátkach tak ako to bolo stanovené v zmluve o úvere, aby žalovaným súd povolil ich dlh uhrádzať v splátkach. Z uvedeného dôvodu súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

28. Podľa § 255 CSP (1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

29. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. O trovách konania súd rozhodol v súlade s citovanými ustanoveniami tak, že žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania v rozsahu 100%, keďže mal v konaní plný úspech. O výške náhrady trov konania bude v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa 365 ods. 1 odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný (žalovaný) dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení - Exekučný poriadok).

v Leviciach, dňa 24.4.2019